



עפ"ת (חיפה) 44405-11-13 - ריאד אסדי נ' מדינת ישראל -

עפ"ת (חיפה) 44405-11-13 - ריאד אסדי נ' מדינת ישראל - על ידי פרקליטות מחוז חיפה -

פלילימחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 44405-11-13

ריאד אסדי

נגד

מדינת ישראל - על ידי פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[11.02.2014]

כב' השופט כמאל סעב

בשם המערער עו"ד עותמאן חאלד

בשם המשיבה - עו"ד ענאן גאנם

פסק דין

לפניי ערער על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה, (להלן: "בית משפט לתעבורה"), אשר ניתן ביום

10/07/13, על ידי כב' השופט משה גינות, בתיק תת"ע 8690-05-13 וכן כנגד החלטותיו מיום 08/10/13 ומיום

13/11/14, לפיהן נדחו בקשות המערער לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו.

המערער הובא לדין בבית משפט לתעבורה בגין עבירה של נהיגה במהירות העולה על המהירות המותרת במקום, אך לא

התייצב ונידון בהיעדרו.

בכתב האישום נטען כי המערער נהג ביום 13/11/12, ברכב, בכביש 65 בדרך שאינה עירונית ואשר בה המהירות המותרת

היא 80 קמ"ש ונסע במהירות של 122 קמ"ש ובכך עבר עבירה בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה - תשכ"א -

1961.

המערער זומן כדין ולא התייצב לדיון. על כן, הורשע בהיעדרו ונידון לעונשים הבאים:

800 ₪ קנס כספי ו- 2 חודשי פסילה על תנאי למשך שנתיים.

כאמור, פסק הדין ניתן ביום 10/07/13. בחודש ספטמבר הוגשה בקשה ראשונה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר, בקשה

שנדחתה ושוב הגיש המערער בקשה נוספת לעיון חוזר שגם היא נדחתה.

הערעור מופנה כנגד פסק הדין שניתן בהיעדר וכן כנגד החלטות בית משפט לתעבורה לפיהן נדחו הבקשות לביטול פסק הדין.



המערער טוען כי הוא לא נהג ברכב אלא אדם אחר ולכן השארת פסק הדין על כנו, עלולה להותיר תוצאה לא נכונה שיש בה כדי לגרום לו לעיוות דין.

מתברר כי המערער שילם את הקנס וככל הנראה בעקבות זאת, נשלחה אליו הודעה מטעם רשות הרישוי לעניין צבירת נקודות עד למידה שיש בה כדי להביא להטלת פסילה מנהלית, פסילה שעוכבה לאחר פנייתו לרשות הרישוי. עניין זה המערער לא גילה לבית המשפט בדיון שהתקיים בערעורו ביום 5.1.14 וחבל. באותו דיון החלטתי לדחות את הדיון: ".... כדי לאפשר לצדדים לבחון האם קיימת פסילה מנהלית עפ"י שיטת הניקוד כנגד המערער במשרד הרישוי."

בדיון השני בערעור שהתקיים ביום 6.2.14 התברר כי אכן הודע לו על פסילתו המנהלית על פי שיטת הניקוד וב"כ המשיבה הגיש אסמכתא שנערכה ביום 15.1.14, על כך מרשות הרישוי. עוד התברר כי המערער ביקש ביום 12.11.13, עיכוב הפסילה המנהלית ורשות הרישוי נעתרה לבקשתו. יש להצר על כך שעובדה זו הוסתרה בדיון הראשון מיום 5.1.14, מבית המשפט.

המשיבה סבורה כי יש לדחות את הערעור. המערער זומן כדין ולא התייצב לדיון.

לדעת המשיבה, המערער מנסה בדרכו להביא לביטול נקודות שנצברו בעקבות העבירות שביצע, לרבות העבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר ולכן אין מקום להתערב בהחלטות בית משפט לתעבורה.

לאחר שעיינתי בפסק הדין, בהחלטות בית משפט לתעבורה, בהודעת הערעור, בהודעת רשות הרישוי לעניין צבירת הנקודות ושמעתי את טענות הצדדים, אני מחליט לדחות את הערעור.

המדובר בפסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המערער לאחר שזומן כדין.

בעניינו של המערער חלה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974. בהקשר לכך נאמרו בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל, (2007), הדברים הבאים:

"התקנה איננה דורשת בחינה מדוקדקת מה עלה בגורל המשלוח ודי כי חלפו 15 ימים מיום יציאתו למען הנכון בדואר רשום וכי המערער לא הרים את הנטל להראות כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו. משקמה החזקה, יכול המערער לנסות ולסתור אותה בהליך העיקרי, תוך שיעלה טענותיו לעניין הכיתוב "לא נדרש" המופיע על אישורי...."



המערער בעצם לא מעלה כל טענה בעניין המסירה. הזימון לא נדרש והוא הורשע ונידון בהעדרו. כאמור, בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר די אם המבקש יצביע על קיומה של עילה אחת משתי עילות. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, קבע שתי עילות חלופיות: העילה הראשונה - מתן הסבר סביר להיעדרות והשנייה - להצביע על קיומו של חשש ממשי לעיוות דין - ראו לענין זה רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (ניתנה ביום 29.12.09), רע"פ 5146/09 שרעב נ' מדינת ישראל (ניתנה ביום 28.7.09), רע"פ 1773/04 אלעזר נ' מדינת ישראל (ניתנה ביום 23.2.04), רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793, רע"פ 5377/03 וגדי נ' מדינת ישראל (ניתנה ביום 29.6.03), רע"פ 8333/09 חביבי נ' מדינת ישראל (ניתנה ביום 25.10.09) ורע"פ 511/10 ג'אודאד על אבו מוהנא נ' מדינת ישראל (ניתנה ביום 25.1.10). הבקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר והבקשה לעיון חוזר, הוגשו בחלוף מספר חודשים ואין בהן כדי להצביע על קיומה של עילה אחת משתי העילות הנ"ל.

מתברר עוד כי בעקבות פסק הדין נשלחה הודעה על חיוב בתשלום קנס ששולם, כך שיש לראות בתשלום הקנס כהודאה בביצוע העבירה. זאת ועוד סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי" או "החסד"פ" "); קובע:

"(ח) שילם אדם את הקנס רואים אותו כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו. אולם הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על אדם ששילם את הקנס ותובע ביטול הודעת תשלום הקנס לפי סעיף קטן (ג)".

מששולם הקנס הופך הדוח לפסק דין חלוט שאין לבית משפט סמכות להתערב בו - ראו לעניין זה רע"פ 2096/07 כוכבי נ' מדינת ישראל (1.5.2007); רע"פ 8927/07 אבו עסב נ' מדינת ישראל (29.1.08); רע"פ 7839/08 קורנפלד נ' מדינת ישראל (10.11.08) ורע"פ 9540/08 עופר מוסברג נגד מדינת ישראל (ניתנה ביום 8.1.09) ורע"פ 8927/07 סעד אבו עסב נ' מדינת ישראל (ניתנה ביום 29.1.08). גם בשל כך, דין הערעור להידחות.

בעניינו של המערער, לא מצאתי כי מתקיימת ולו עילה אחת משתי העילות הנ"ל ולכן צדק בית משפט לתעבורה משדחה את בקשות המערער.

לא מצאתי כי נפל כל פגם בהחלטות בית משפט לתעבורה ומכאן שאין מקום להתערב בהן. אשר על כן, אני דוחה את הערעור.

המזכירות תשלח לצדדים עותק מפסק דין זה בדואר רשום עם אישור מסירה. ניתן היום, י"א אדר תשע"ד, 11 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.